

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 19-01-4208 ב' נ' ב'

לפני הרכב כבוד השופטים:

סארי ג'יוסי [אב"ד]

חננאל שרעבי

אספרנצה אלון

ד. ב.
ע"י ב"כ עוה"ד א' גבע

נגד

א. א. ב.

המערער

המשיבה

1 ערעור מיום 2/1/19 על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בקריות (כב' השופט ניצן סילמן)
2 מיום 19/11/18 בתמ"ש 18747-03-16.

פסק דין

השופטת א' אלון:

1 ערעור על פסק דינו של בית משפט לענייני משפחה בקריות (כב' השופט נ. סילמן) מיום
2 19.11.18 בתמ"ש 18747-03-16 (להלן: "**בית משפט קמא**"), שבמסגרתו קבע בית משפט
3 קמא כי על המערער לשלם מזונות לשני הקטינים סך של 2,565 ₪ לחודש, וזאת לאחר
4 שקיזז את חלקה של המשיבה (645 ₪) במזונות הבת ש' שבמשמורת המערער (להלן:
5 "**פסק הדין קמא**").

רקע והליכים קודמים ופסק הדין קמא

14 2. הצדדים הם בני זוג שנישאו כדמו"י ביום 6.9.05 ונפרדו זה מזה ביולי 2016. לצדדים
15 נולדו שלושה קטינים משותפים: ש' ילידת 2007 (כבת 12), שבמשמורת המערער ושני
16 הקטינים האחרים- ד' יליד 2009 (כבן 10) ו-א' ילידת 2013 (כבת 6) שבמשמורת המשיבה
17 (להלן: "**הקטינים**").

19 3. ביום 31.7.17, פסק בית משפט קמא לראשונה את מזונות הקטינים, העמידם על סך של
20 1,500 ₪ לכל קטין וחייב את האב לשלם מזונות בסך 3,000 ₪ עבור שני הקטינים
21 שבמשמורת האם, תוך שהוא פוטר את האם מלשאת במזונות הקטינה שבמשמורת האב.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 19-01-4208 ב' נ' ב'

- 1 על פסק דין זה, הגיש המערער ערעור שנשמע בפני הרכב השופטים: בר זיו, חננאל ואלון
2 (עמ"ש 17-10-55617). הערעור התקבל באופן שהתיק הוחזר לבית משפט קמא, בהסכמת
3 הצדדים, לצורך בחינה מחדש של שיעור המזונות וחלוקת הנטל בין ההורים על בסיס
4 בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (19.7.17) (להלן: "בע"מ 919/15").
- 5
- 6 בפני בית משפט קמא נחקרו הצדדים ולאחר שהוגשו סיכומיהם, נתן בית משפט קמא את
7 פסק הדין נשוא הערעור. בפסק דין זה, קבע בית משפט קמא כי הכנסת המשיבה עומדת
8 על סך של 5,800 ₪ לחודש, בעוד שהכנסת המערער עומדת על סך של 9,500 ₪ לחודש,
9 היינו יחס הכנסותיהם הוא 62:38 לטובת המערער.
- 10
- 11 בית משפט קמא קבע כי חלוקת הזמנים בין ההורה הלא משמורן לבין הילדה/ הילדים
12 שבמשמורת ההורה האחר, הוא יחס זהה העומד על 65:35 לטובת ההורה המשמורן.
13 הקטינה ש' שבמשמורת האב לנה אצל האם 5 לילות במהלך שבועיים ובאותו יחס, לנים
14 שני הקטינים ד' ו-א' אצל האב 5 לילות בשבועיים.
- 15
- 16 בית משפט קמא אמד את צרכי כל קטין בסך של 2,500 ₪ בגין הוצאות תלויות שהות ו-
17 1,500 ₪ הוצאות שאינן תלויות שהות, לרבות מדור ובסה"כ 4,000 ₪ לכל קטין.
18 לאחר שחישב בית משפט קמא את יחס ההכנסות וחלוקת הזמנים, קבע כי על המערער
19 לשאת במזונות כל קטין בסך 1,605 ₪ לחודש ולשניהם ביחד - 3,210 ₪ לחודש ועל
20 המשיבה לשאת במזונות הקטינה סך של 645 ₪ לחודש.
- 21 התוצאה המסכמת היא שלאחר קיזוז חלקה של האם במזונות הבת, על המערער לשלם
22 מזונות עבור שני הקטינים, שבמשמורת האם, סך של 2,565 ₪ לחודש.
- 23
- 24 **טענות המערער**
- 25
- 26 בכתב הערעור, בעיקרי הטיעון ובדיון שבפנינו, טען המערער כנגד פסק הדין קמא שלוש
27 טענות עיקריות. האחת, כי שגה בית משפט קמא בהערכת הכנסות הצדדים. השנייה, כי
28 שגה בית משפט קמא משהעריך את צרכי כל קטין בסך של 4,000 ₪ והשלישית, כי שגה
29 בית משפט קמא בחישוב נשיאת הצדדים בצרכי הקטינים. אפרט בקצרה כל אחת
30 מטענותיו.
- 31
- 32 לעניין שיעור ההכנסות, טען המערער כי בית משפט קמא העריך **בחסר** את הכנסת
33 המשיבה משקבע כי הכנסתה עומדת רק על סך של 5,800 ₪. לטענתו, הכנסת המשיבה
34 עומדת על סך של 7,750 ₪ לחודש וזאת בשים לב לכושר השתכרותה החלקי, העומד על

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 4208-01-19 ב' נ' ב'

1 85% משרה, בשל כך שלא הוספה קצבת הילדים שמקבלת המשיבה ואף לא המענק
2 השנתי שמקבלת המשיבה ממעסיקתה, כחלק מהכנסותיה.
3 המערער הוסיף וטען כי בית משפט קמא העריך **ביתר** את הכנסתו, עת העמידם על סך של
4 9,500 ₪ לחודש בעוד שסך הכנסותיו עומד על 8,200 ₪ לחודש בלבד. לטענתו, הכנסותיו
5 משכירות אינן עומדות על 4,000 ₪ לחודש כפי שקבע בית משפט אלא על סך של 2,700 ₪
6 נטו לחודש בלבד, וזאת לאחר תשלום מיסי עירייה, חשבון מים וטלוויזיה, המנוכים
7 מדמי השכירות.
8 על יסוד כך טען המערער כי יחס ההכנסות בין ההורים עומד על יחס של 51:49 לטובת
9 המערער ולא כפי שפסק בית משפט קמא 62:38.

10
11 9. לעניין הערכת צרכי כל קטין, טען המערער כי שגה בית משפט קמא משהעריך בהגזמה
12 את צרכי כל קטין והעמידם על סך של 4,000 ₪ לחוד, היינו 12,000 ₪ לחודש לשלושת
13 הקטינים. לטענתו, סכומים אלו עולים על הסכומים שתבעה המשיבה בכתב תביעתה
14 למזונות, אינם תואמים את שכרם של הצדדים ואת מעמדם הסוציו-אקונומי. עוד הוסיף
15 וטען המערער, כי המשיבה לא הוכיחה אף לא בראשית ראייה את גובה הוצאותיה עבור
16 הקטינים ומשכך לא היה בסיס לקביעתו של בית משפט קמא. לטענת המערער, שגה בית
17 משפט קמא משהעריך, על דרך האומדנה, הוצאות תלויות שהות בסך של 2,500 ₪ בעוד
18 שעל פי הפסיקה עומדים צרכים בסיסיים של כל קטין על סך של 1,400 ₪ לחודש. באשר
19 למדור, טען המערער כי שגה בית משפט קמא משכלל את הוצאות המדור בהוצאות שאינן
20 תלויות שהות, שעה שהוצאות המדור אמורות להתקזז בעין בין ההורים נוכח המשמורת
21 המפוצלת. לטענת המערער, בית משפט קמא לא יישם את הלכת ורד באשר להפחתת דמי
22 המדור וכן התעלם מכך שהמשיבה רכשה דירה ונטלה משכנתא נמוכה.

23
24 10. לעניין החישוב שערך בית משפט קמא, טען המערער כי בית משפט קמא שגה בחישוב יחס
25 השכר בין ההורים לבין זמני השהות. לטענתו, אם נותיר את הקביעה כי צרכי כל קטין
26 עומדים על סך של 4,000 ₪ לחודש, אזי חישוב נכון, התואם את בע"מ 919/15 לרבות
27 הפסיקה הענפה שהתפתחה בעקבותיה, מביא לתוצאה כי יש לחייב את האב במזונות
28 בסך של 2,040 ₪ לחודש בלבד. ככל שתקבל טענתו באשר ליחס בין הכנסות ההורים, כי
29 אז יש לחייבו בסך של 1,000 ₪ לחודש בלבד עבור שני הקטינים (סעיף 5 לעיקרי הטיעון).

טענות המשיבה

30
31
32
33
34 11. המשיבה, שייצגה את עצמה, טענה כי יש לדחות את הערעור תוך חיוב בהוצאות שנגרמות
35 לה בגין אובדן ימי עבודה. לטענתה, אין להתערב בקביעות בית משפט קמא באשר

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 19-01-4208 ב' נ' ב'

1 להכנסות כל אחד מהצדדים. הכנסתה היא סך של 5,800 ₪ לחודש, כפי שקבע בית משפט
2 קמא. לטענתה, המענק ממקום עבודתה אינו ניתן לה באופן קבוע אלא רק כהשלמת
3 הכנסה.
4 באשר להכנסת המערער, טענה המשיבה כי הוא מסתיר את היקף מלוא הכנסותיו,
5 למערער 4 יחידות דיור המושכרות מזה 10 שנים ובנוסף לדמי האבטלה שמקבל המערער,
6 הוא עובד ומשתכר שכר שאינו מצהיר עליו משטיפת רכבים.
7 לטענתה, הכנסת המערער גבוהה יותר מהסך של 9,500 ₪ כפי שקבע בית משפט קמא
8 ולפיכך יחס ההכנסות הינו גדול יותר לטובת המערער.
9
10 12. באשר לצרכי כל קטין טענה המשיבה כי היא הציגה בפני בית משפט קמא פירוט מדויק
11 של ההוצאות וכן צירפה קבלות המלמדות כי ההוצאות השוטפות של הילדים עולות על
12 סך של 4,000 ₪ לחודש שפסק בית משפט קמא. עוד הוסיפה המשיבה וטענה כי היא קונה
13 ישירות לבת ש' ביגוד, הנעלה ודברי קוסמטיקה וזאת בנוסף לחלקה במזונות הבת, שקבע
14 בית משפט קמא (645 ₪). המשיבה הוסיפה וטענה כי המערער אינו משתף בהוצאות
15 חינוך והיא נאלצת לנקוט בהליכים בלשכת ההוצאה לפועל לצורך גביית הכספים.

דיון והכרעה

16
17
18
19 13. טענת המערער כי בית משפט קמא שגה בהערכת הכנסות הצדדים, דינה להידחות. כלל
20 הוא שערכאות הערעור אינה נוהגת להתערב בממצאים עובדתיים ובמהימנות, שקבעה
21 הערכאה הדיונית, אלא במקרים יוצאי דופן אשר המקרה דן אינו נמנה עליהם (ראו
22 בע"מ 9757/16 פלוני נ' פלונית (26.1.17)).
23
24 14. על אף זאת, בחנתי את טענת המערער כי בית משפט קמא העריך את הכנסות המשיבה
25 בחסר ומצאתי שאין לה אחיזה בראיות ומשכך, דינה להידחות. טענת המערער כי יש
26 להוסיף להכנסות המשיבה את המענק השנתי באופן קבוע ומידי שנה, היא טענה שלא
27 נתמכה בראיות. כל שהוצג הוא הודעת רשות המיסים בישראל שבשנת 2017 התקבלה
28 תביעת המשיבה לקבלת מענק עבודה בסך של 8,640 ₪ ששולמו לה בשלושה תשלומים
29 בשנת 2018 ו-2019. העובדה כי צורפה הודעה אחת על קבלת הזכות, רק לאחר הגשת
30 תביעה ורק לגבי שנה אחת, תומכת בטענות המשיבה כי אין מדובר במענק קבוע ויציב.
31 טענת המערער שיש לגזור את הכנסת המשיבה מהיקף משרה מלא, היא טענה שאין לה
32 בסיס. לא הובאה כל ראיה כי למשיבה, בהיותה סייעת בגן ילדים, אפשרות להגדיל את
33 היקף משרתה. אציין כי על פי אישור אגף מנהל ומשאבי אנוש בעירייה מיום 28.10.14,
34 בהיקף משרה זה (84.7%), עובדת המשיבה החל מ-1.10.15 ואילך.
35

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 19-01-4208 ב' נ' ב'

1 גם את טענת המערער כי בית משפט קמא העריך **ביתר** את הכנסתו, אין לקבל. בית משפט
2 קמא קבע כי מתדפיסי הבנק עולה כי מידי חודש מופקדים לחשבון המערער, למצער, סך
3 של 4,000 ₪ לחודש משכר הדירה של יחידות הדיור שהמערער משכיר. טענת המערער כי
4 הכנסותיו משכר היחידות עומדות על סך של 2,700 ₪ נטו בלבד, מאחר והמערער נושא
5 בתשלומי המיסים והמים, היא טענה שאינה מתיישבת עם חוזי השכירות שנחתמו בין
6 המערער לבין שוכרי היחידות. עיון בחוזי השכירות משנים קודמות להליכים- שנים
7 2012-2013 עולה כי אכן שכר היחידה ששילמו השוכרים כלל גם את הצריכה עבור מים,
8 ארנונה וביוב שהמערער, המשכיר, נשא בהם. עם זאת, בחוזים שצורפו בשנים 2013-
9 2015, עולה כי השוכרים (א', ר', ת' ו-ו') משלמים בנוסף לשכר היחידה בתשלומים
10 השוטפים בגין שימוש במים, חשמל, טלפון, גז וועד הבית ו/או חלקו היחסי בניקיון
11 הרכוש המשותף (ראו סעיף 5א' להסכמי השכירות). מכאן, שלא נפלה כל טעות בקביעתו
12 של בית משפט קמא כי הכנסת המערער משכר היחידות, עומדת לכל הפחות, על סך של
13 4,000 ₪ לחודש.

14
15 16. בית משפט קמא ציין את גרסתו המשתנה של המערער באשר לכספים במזומן שהיו
16 ברשותו. כך למשל החזיר המערער לאמו במזומן, את הכספים שלוה לטענתו להקמת
17 עסק, סך של 150,000 ₪ עם פרוץ ההליכים בינו לבין המשיבה וכן היה באפשרותו להעביר
18 למשיבה במזומן סך של 80,000 ₪ (ראו סעי' 11, 12 ו-20 לפסק הדין קמא). בית משפט
19 קמא ציין כי גרסת המערער לפיה לווה מאחותו סכום של 300,000 ₪, לא נתמכה בראיות
20 ו/או בהסכם הלוואה ו/או הסכם העברת זכויות בנכס (ראו סעי' 17 לפסק הדין קמא).
21 יתרה מזאת, בית משפט קמא התרשם ישירות מהמערער. כידוע, לערכאה הדיונית יתרון
22 על פני ערכאת הערעור שכן היא מתרשמת באופן ישיר ובלתי אמצעי מהתנהגות העדים,
23 נסיבות העניין ואותות האמת המתגלים במשך המשפט (ראו ע"א 10225/02 **יפה פרץ נ'**
24 **פרץ בונה הנגב אחים פרץ** (15.1.04) וכן ראו סעי' 53 לפקודת הראיות [נוסח חדש],
25 תשל"א-1971).
26 בענייננו, קבע בית משפט קמא התרשם מהמערער כי- "**בכל הנוגע להכנסותיו הוא מגלה**
27 **טבח ומסתיר טפחיים**" (ס' 18 לפסק הדין קמא).
28 קריאת פרוטוקול דיון ההוכחות (מיום 9.10.18 עמ' 26-27) מחזקת את קביעותיו של בית
29 משפט קמא.

30
31 17. אסכם ואומר כי טענת המערער ששגה בית משפט קמא בקביעת הכנסות הצדדים, היא
32 טענה שיש לדחותה. מדובר בקביעה עובדתית הנסמכת על חומר הראיות שהונח בפני בית
33 משפט קמא, על התרשמותו הבלתי אמצעית של בית משפט קמא ומניתוח העדויות
34 והראיות שהונחו בפניו.

35

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 19-01-4208 ב' נ' ב'

- 1 טענת המערער כי לא היה מקום שבת משפט קמא יעריך את צרכי כל קטין על סך של
2 4,000 ₪ לחודש, היא טענה שמצאתי שיש לקבלה.
3
- 4 בית משפט קמא קבע כי מעריך על דרך האומדנא את צרכי כל קטין - 2,500 ₪ לחודש
5 הוצאות **תלויות שהות** (מזון, כלכלה, בילויים ופנאי) ו- 1,500 ₪ הוצאות **שאינן תלויות**
6 **שהות, כולל מדור**. סה"כ העמיד בית משפט קמא את צרכי כל קטין על סך 4,000 ₪
7 לחודש (ראו סעיפים 26-27 לפסק הדין קמא).
8
- 9 צודק המערער כי המשיבה לא הוכיחה שצרכי כל קטין עומדים על סך של 4,000 ₪ לחודש
10 וכי צרכים אלו אינם מתיישבים עם רמת החיים שניהלה המשפחה עובר לפירוד ועם
11 היקף הכנסותיהם.
12
- 13 אציע לחבריי להרכב להעמיד את צרכי כל קטין על סך של 3,400 ₪ לחודש, במקום הסך
14 של 4,000 ₪ שפסק בית משפט קמא. בחלוקה בין ההוצאות- הוצאות **תלויות שהות**
15 יעמדו על סך של 2,200 ₪ לחודש והוצאות **שאינן תלויות שהות**, יעמדו על סך של 1,200
16 ₪ לחודש. סכומים אלו מתיישבים טוב יותר להבנתי, עם התא המשפחתי שלפנינו על
17 נסיבותיו הפרטניות. בהתאם, אציע לחבריי להרכב לקבוע כי במקום הסכום של 2,565 ₪
18 לחודש, יחויב המערער לשלם בקיזוז חלקה של המשיבה במזונות הבת ש' (522 ₪), עבור
19 מזונות שני הקטינים, סך של 2,200 ₪ לחודש- 1,100 ₪ לכל קטין שבמשמורת המשיבה.
20
- 21 טענתו השלישית של המערער היא כי יישומה הנכון של נוסחת החישוב, מוביל לחיוב
22 במזונות נמוך יותר, דינה להידחות. ראשית נדגיש את שנאמר והודגש בב"מ 919/15:
23
- 24 **"הנוסחה מציעה כלי עזר בלבד, תוך שמודגש כי גם לאחר הצבת הנתונים בה,**
25 **על בית המשפט להפעיל שיקול דעת פרטני אשר לחיוב גופו בשים לב למכלול**
26 **נסיבות העניין"** (ראו סעיף 64 שם).
27
- 28 **"וגם זאת יש לומר. אין מדובר בקביעת נוסחות אריתמטיות נוקשות הקושרות**
29 **בין הכנסות ההורים והיקף המשמורת הפיזית המסורה לכל אחד מהם לבין**
30 **שיעור המזונות. פסיקת המזונות לעולם לא תסמוך אך על "המספרים**
31 **היבשים"- אם לעניין נתוני ההשתכרות של ההורים, אם לעניין יחס השהייה**
32 **אצל כל אחד מהם. בטרם יפסוק באופן סופי את סכום המזונות על בית**
33 **המשפט להוסיף ולהתבונן היטב על התא המשפחתי שלפניו ועל נסיבותיו**
34 **הפרטניות, ולהבטיח את חלוקת הנטל ההולמת ביותר תנאים אלה. הקביעה**

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 19-01-4208 ב' נ' ב'

1 תהיה נטועה תמיד במכלול נסיבות העניין, כששיקול העל המנחה אותה היא
2 טובת הילד ורווחתו בבתי שני ההורים" (ראו סעיף 126 שם).

3
4 וכן ראו דברי חברי, כבי' השופט ס. ג'יוסי בעמ"ש 17-10-36735 מיום 5.10.18, פסי' 31-32
5 וכן עמ"ש 17309-05-17 ג.ט. נ' א.ק. פסי' 38 לפסק הדין (פורסם בנבו 15.6.18) ודברים
6 שכתבתי בעמ"ש 18-04-20634 פלוני נ' פלונית (7.2.19):

7
8 "מילים אחרות, קביעת המזונות אין פירושה חלוקה אריתמטית נוקשה, אלא
9 לאחר הצבת הנתונים, על בית המשפט להפעיל את שיקול דעתו תוך שהוא
10 מוסמך לסטות מן החלוקה האריתמטית כדי להגיע לשוויון מהותי".

11 (ראו סעיף 16)

12
13 בקשת רשות ערעור שהוגשה על פסק דין זה, נדחתה ע"י כבי' השופט פוגלמן, ראו בע"ם
14 1772/19 פלוני נ' פלוני (4.7.19).

15
16 20. אוסיף כי המקרה שבפנינו ממחיש שהנוסחה היא כלי עזר בלבד הנותן המציב את
17 "גבולות הגזרה" אך אין לדבוק בו מבלי להפעיל שיקול דעת שיפוטי. בענייננו, נזכיר את
18 פערי ההכנסות בין הצדדים, את המשמורת המפוצלת (הבכורה במשמורת האב והשניים
19 הקטנים במשמורת האם) ואת זמני השהות בין הילדים לבין ההורה הלא משמורן. יש
20 להניח כי זמן שהות וטיפול בילד אחד, קטן יותר מזמן טיפול והשגחה של שני ילדים,
21 קטנים יותר. משכך, לא מן הנמנע כי ראוי להעניק להם תוספת מסוימת באשר ליחס
22 בזמני השהות.

סוף דבר

23
24
25 21. לו דעתי נשמעה, אציע לחבריי להרכב לקבל את הערעור באופן שהמערער יחויב לשלם
26 מזונות לכל אחד מהקטינים שבמשמורת המשיבה, סך של 1,100 ₪ לחודש, היינו 2,200 ₪
27 לחודש. מילים אחרות, תחת קביעתו של בית משפט קמא כי המערער ישלם סך של 2,565
28 ₪ מזונות חודשיים, יחויב המערער לשלם סך של 2,200 ₪ לחודש. שאר קביעותיו של בית
29 משפט קמא באשר להצמדה, תקופת החיוב, שיעור החיוב בשירות הצבאי, קצבת הילדים
30 וחלוקת הוצאות חינוך ובריאות חריגות, יישארו בעינם.

31
32 22. פסק הדין קמא חייב את המערער לשלם מזונות החל מיום מתן פסק הדין - 19.11.18,

33 ומאז חלפו 9 חודשים. אציע לחבריי כי בשים לב להלכה בדבר "מזונות שנאכלו", לא

34 נחייב את המשיבה בהחזר מלוא התקופה, אלא בחלקה, באופן שהמשיבה תחויב להשיב

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 4208-01-19 ב' נ' ב'

1 למערער סך של 3,200 ₪ בשמונה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם יהיה
2 באוגוסט 2019.

3
4 23. באשר לחיוב בהוצאות, אציע שכל צד יישא בהוצאותיו.

א. אלון, שופטת

5
6 השופט ס' גיוסי [אב"ד]:
7 אני מסכים.

ס. גיוסי, שופט [אב"ד]

9
10 השופט חננאל שרעבי:
11 אני מסכים.

ח. שרעבי, שופט

12
13 הוחלט כאמור בסעיפים 21 עד 23 לחוות דעתה של כב' השופטת א' אלון.
14 בהתאם כל צד יישא בהוצאותיו.

15
16 ככל שהופקד עירבון, המזכירות תחזירו לידי ב"כ המערער, עבור המערער, וככל שלא
17 הוטל
18 עליו עיקול.

19
20 מותר לפרסום ללא שמות הצדדים ובהשמטת פרטים מזהים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 19-01-4208 ב' נ' ב'

1
2
3
4
5
6

ניתן היום, י"ח תמוז תשע"ט, 21 יולי 2019, בהעדר הצדדים.

א. אלון, שופטת

ח. שרעבי, שופט

ס. גיוסי, שופט [אב"ד]

7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 19-01-4208 ב' נ' ב'

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13

הלחיים סגורות